

[A. Chr. Andersen.]

at betale 500 kr. mere, end han ville komme til at betale, hvis vi havde en ren indkomstskat, medens en parcelhusejer med 100.000 kr. i indkomst og med en grundværdi — han har formentlig et større hus — på 120.000 kr. vil spare henimod 1.000 kr. i skat i forhold til det, han ville komme til at betale, hvis det var ren indkomstskat. Når grundskyldstilhængere i hvert fald tidligere så stærkt gik ind for grundbeskatningen, var det med den begrundelse, at man derved fik meget mere skat af de store ejendomsbesiddere. Det forhold er altså nærmest omvendt i dag.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget kan tiltrædes, bl. a. at den amtskommunale indkomstskat udelt skal tilfalde én amtskommune og ikke som for den kommunale indkomstskats vedkommende deles ved flytning. Det er i hvert fald en praktisk foranstaltning. Jeg kan på mit partis vegne tiltræde lovforslaget og ønsker gerne enkelthederne drøftet i et udvalg.

Martin Pedersen: Da vi sidst drøftede et tilsvarende forslag, var der almindelig tilslutning til tanken om en amtskommunal indkomstskat, fordi amtskommunernes udgifter er stærkt stigende, dels på grund af den almindelige stigningstakt i de offentlige udgifter, dels på grund af den omlægning af refusionsreglerne, der har fundet sted samtidig med den nye kommuneinddeling, hvor sygehusvæsenet fuldt ud gik over til amterne, og udgifterne til sygehusvæsenet er jo en meget betydelig del af amternes samlede udgifter. Derfor må man hilse med tilfredshed, at man nu i stedet for som hidtil at udskrive regninger på meget betydelige og stigende beløb til kommunerne går over til en egentlig amtsindkomstbeskatning, og det forstår jeg da også, at der er enighed om fra de tidligere ordføreres side, også fra socialdemokratisk side.

Hr. Ove Hansen berørte spørgsmålet, om man eventuelt skulle gå over til en progressiv beskatning i amtskommunerne, og vi vil naturligvis se på dette forhold i udvalget, men jeg må dog alligevel henlede opmærksomheden på, at der kan blive visse ulemper derved. Forholdet er jo det, at vi hidtil har tilstræbt, at progressionen i den samlede beskatning skulle være ens over hele landet.

Vi havde i sin tid, da vi forhøjede personfradraget ved kommunebeskatningen, fra alle sider et ønske om et ensartet personfradrag i alle kommuner, og når man alligevel ikke gik med til dette, var det, fordi man vidste, at det i de økonomisk dårligt stillede kommuner ville have den virkning, at skatteprocenterne ville blive meget høje. Jeg gør opmærksom på, at man almindeligvis regner med, at den kommunale beskatning er proportional, fordi der ikke er forskellige skatteskalaer, men der er jo alligevel den smule progression i den, som ligger i bundfradraget. Tænker vi os, at en mand har en skattepligtig indkomst på 10.000 kr., så bevirker bundfradraget, at han kun kommer til at betale af halvdelen af dette beløb, mens den, der har 20.000 kr., kommer til at betale af $\frac{3}{4}$ af beløbet. Det viste sig også, da vi i sin tid gennemførte denne beskatning, at der skete en betydelig overflytning af indtægter fra de økonomisk bedre stillede befolkningsgrupper til de økonomisk dårligere stillede, og dette forsøg på at gennemføre ensartethed i progressionen mislykkedes jo derved, at man alligevel ikke fra partiernes side turde stille krav om det også i de økonomisk dårligt stillede kommuner. Hvis vi går over til en egentlig progression i den amtskommunale beskatning, vil det altså i de svagest stillede egne af landet let have den virkning, at den samlede beskatning i en lang række kommuner bryder igennem skatteloftet. Det vil derfor ikke blive de økonomisk bedst stillede i de pågældende kommuner, der rammes deraf; det vil blive mellemindtægterne, den store gruppe af borgere, hvis indtægter ligger imellem 30.000 kr. og 70.000 kr., der vil komme til at føle det mest. Men vi er som sagt rede til at drøfte dette spørgsmål i udvalget, og jeg kan også sige til hr. Ove Hansen, at den lange række af problemer, han i øvrigt rejste heroppe, vil vi naturligvis også se på med interesse.

Lovforslaget tager jo sigte på at skulle træde i kraft med virkning fra den 1. januar 1972, og selv om man naturligvis både fra kommunernes side og fra indenrigsministeriets side er tilhængere af en hurtig behandling, så er jeg enig med det ærede medlem hr. Ove Hansen i, at en grundig behandling er nødvendig, men så må vi arbejde så meget hårdere i skatteudvalget, så at den grun-